ఏ పొరపాట్లు చేయలేదు అని కొంతమంది అనుకొంటారు. మీరు అనుకొనేది నిజమైతే మీకు ఆత్మజ్ఞానం ఎందుకు కలుగలేదు, పరమాత్మతో మీకు తాదాత్మ్యం ఎందుకు రాలేదు? అంటే మిమ్మల్ని మీరు మోసం చేసుకోవటం. నువ్వు మంచి వాడివి, నువ్వు బుద్ధిమంతుడవు అని ఎవరు సర్టిఫికెట్ ఇవ్వాలి, మోక్షదాత అయిన భగవంతుడు ఇవ్వాలి. నువ్వు బుద్ధిమంతుడవని నీ అహంకారం అనుకొంటే కుదరదు. నేను బుద్ధిమంతుడను అని ఎవరైనా అనుకొంటూ ఉంటే వాడు శుభ్రంగా పాడైపోయాడని అర్థం. నిజమైన మంచివాడికి వాడిలో మంచితనం ఉన్నట్లు కూడా వాడికి తెలియదు. మన ఆరోగ్యానికి మంచినీరు, మంచిగాలి ఎలా కోరుకొంటామో అలాగ మన ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి సజ్జనసాంగత్యం కూడా అటువంటిదే అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. సజ్జనసాంగత్యం వలన నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా నీకు వైరాగ్యం కలుగుతుంది, నీకు లోకం మీద ఉన్న మోహం తగ్గుతుంది అని చెప్పారు. తాడు మనకు పాముగా కనిపిస్తోంది అనుకోండి, మనం లైటు తీసుకొని వెళ్ళి దాని మీద ఫోకస్ చేస్తే అది పాము కాదు, అది తాడే అని మనకు తెలుస్తుంది. అలాగే మీకు ఉన్న శక్తియుక్తులను, వివేకాన్ని, విచక్షణను అంతాలోపల ఉన్న అంతర్యామి మీద ఫోకస్ చేస్తున్నారు అనుకోండి అది ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మీకు వ్యక్తమవుతుంది. ఎప్పుడైతే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మనకు వ్యక్తమైందో లేనిది లేనట్లు మనకు తెలుస్తుంది. మీ ఇంట్లో టార్చిలైటు ఉంటే సరిపోదు. తాడు పాముగా కనిపిస్తున్నప్పుడు అక్కడకు వెళ్ళి టార్చిలైటు ఫోకస్ చెయ్యాలి, అప్పుడు అది తాడు అని మనకు తెలుస్తుంది, అప్పుడు భయం పోతుంది. మనకు ఉన్న వివేకాన్ని, విచక్షణను సత్యాన్వేషణకు మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించాలి. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నీకు మనస్సు ఉంది, దేహం ఉంది. ఇప్పుడు నీకు మనస్సుతోటి, దేహంతోటి ఎలా తాదాత్మ్యం ఉందో అలాగ నీ మనస్సుకు, దేహానికి ఆధారంగా ఉన్న అంతర్యామితో తాదాత్మ్యం పొందకుండా నీ దేహానికి మరణం వస్తే నువ్వు అనుభవించే నష్టం అంతా ఇంతా కాదు అని చెప్పారు. అంతర్యామితో తాదాత్మ్యం లేకుండా ఏవో లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు సాధించినా అదంతా స్వప్న సమానము అని చెప్పారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-07-2007, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు గురుపూర్ణిమ. నారాయణుడు, దక్షిణామూర్తి, వ్యాసుడు, శంకరాచార్యులు, తరువాత ఆ గురు పరంపరలో మన గురువు. గురువు యొక్క అనుగ్రహం పొందటానికే ఈ గురుమహోత్సవం ఏర్పాటుచేసారు. గురువు యొక్క అనుగ్రహం లేకుండా మనకు స్వరూపజ్ఞానం

కలుగదు. గురువును మనం పట్టుకోవటం వేరు, గురువు మనలను పట్టుకోవటం వేరు. గురువుని మనం పట్టుకొంటే ఒకోసారి వదిలేసే ప్రమాదం ఉంది, వదిలేస్తాము కూడా. మనం ఎంత బుద్ధిమంతులం అంటే మనలో ఉన్న దోషాలు చూసుకోవటం మానివేసి గురువులో దోషాలు చూస్తూ ఉంటాము. ఆచార్యులవారు అలా అన్నారు, రమణుడు ఇలా అన్నారు, ఆయనకు కులబేధం పోలేదు, ఈయనకు మతబేధం పోలేదు ఇలాగ ఏదో ఒకటి బాహ్యదృష్టితో చూసినప్పడు వారిని వదిలేస్తే బాగుండును అని మనకు అనిపిస్తుంది. దీనికి కారణం మనకు ఉండవలసినంత పవిత్రత లేకపోవటం, ఏకాగ్రత లేకపోవటం, బుద్ధిసూక్ష్మత లేకపోవటం. పాల్‌బ్రింటన్ రమణమహర్షి గురించి గొప్పగా వ్రాసి, మరల ఆయనను విమర్శిస్తూ ఉండేవాడు. తరువాత పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. మామూలుగా ఇటువంటి ప్రమాదాలు తప్పవు. గురువు వారిని గౌరవించలేదు అనుకోండి, వారి అహంకారాన్ని సంతృప్తి చేయకపోతే వారు శత్రువులు అవుతారు. అందరూ అలా చేస్తారు అని కాదు కొంతమంది అలా ఉంటారు దీనికి కారణం పుణ్యబలం లేకపోవటం. గురువు తన భక్తుడి యొక్క అహంకారం అనే పశువును తొలగించటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు గాని వాడి అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచేవాడు ఎవడూ గురువుకాదు. కొంతమంది ఆశ్రమంలో నాలుగు రోజులు ఉన్నా వారితో భగవాన్ మాట్లాడేవారు కాదు అంటే వారంటే విరోధం కాదు. వారికి కొంత క్రమశిక్షణ నేర్పటానికి అలా చేసేవారు. గురువుకు ద్వైతం లేదు ఇంక విరోధి ఎవడు ఉంటాడు. మిమ్మల్ని చాలా నిందించాము, మేము పాడులోకాలకు వెళ్ళిపోతాము అని ఎవరైనా వచ్చి పశ్చాత్తాపపడి భగవాన్‌తో అంటే భగవాన్ ఏమి చెప్పేవారు అంటే ఒక వేళ నీవు పాడులోకాలకు వెళ్ళిపోయినా నీకోసం నేను కూడా అక్కడకు వస్తాను అనేవారు, వాడు గురువు అంటే. ఈశ్వరుడు గురువు ద్వారా పనిచేస్తూ ఉంటాడు. గురువు ద్వారా పనిచేసేవాడు ఈశ్వరుడే అని మనకు తెలియక గురునింద చేస్తాము. శాస్త్రంలో ఏమని చెప్పారు అంటే దేవుడిని నిందిస్తే గురువు రక్షిస్తాడు కాని గురువును నిందిస్తే రక్షించేవాడు ఎవడూ లేడు. మనకు బుద్ధి సూక్ష్మత లేదు అనుకోండి మనం ఎంత ప్రయత్నం చేసినా, గ్రంథాలు చదివినా మనకు స్వచ్ఛతరాదు, క్లారిటీ రాదు. సబ్జక్టు తాలుక క్లారిటీ లేనప్పడు ఆలోచన సక్రమంగా ఉండదు. నిత్యం అనిత్యంగా కనిపిస్తుంది, మంచివాడు చెడ్డవాడుగా కనిపిస్తాడు. బుద్ధిలో స్వచ్ఛత లేనప్పడు, స్పష్టత లేనప్పడు ప్రతీ మనిషి పొరపాటు చేస్తాడు. అద్దంమీద దుమ్ము ఉన్నప్పడు మన ప్రతిబింబం సరిగా కనబడదు అలాగే మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఈశ్వరుడు ఉన్నప్పటికీ మన బుద్ధిలో దోషాలు ఉంటే ఆయన మనకు గోచరం కాడు. గురువు మనలను పట్టుకొన్నాడు అంటే అది జన్మాంతర అనుబంధం అని గుర్తు పెట్టుకోండి. ఎల్లమ్మ,

పుల్లమ్మ మాటలు పట్టుకొని పదిరోజులు వాడు గురువు అని, పదిరోజులు వీడు గురువు అని తిరిగితే చివరకు అవి నిలబడే టిక్కెట్లు కాదు. వారు చెప్పేమాటలు ఒకటి, లోపల ఏవో కోరికలు, అధికార వాంఛ ఉంటుంది, వారి అహంకారాన్ని గ్లోరిఫై చేయాలి అనుకొంటారు. గురువు దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు ఎప్పుడూ పెద్దరికాలు కోరుకోకూడదు, మన గర్వం అక్కడ చూపించకూడదు. కొంతమంది ఏమి చేస్తారు అంటే వారి మనస్సులో ఏవో వికారాలు ఉంటాయి, అవి అక్కడ కక్కుతూ ఉంటారు. గురువు ఆ వికారాలను తొలగించటానికి చూస్తాడు కాని ఆ వికారాలతో తాదాత్మ్యం పొందడు, వాటితో తాదాత్మ్యం పొందితే వాడు గురువు అవ్వడు, వాడు జీవుడే అవుతాడు. ఏ జీవుడిని ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా అనుగ్రహించాలో అన్నీ గురువే చూసుకొంటాడు, దానికోసం ఎదురుచూడనక్కర లేదు, తొందరపాటు పనికిరాదు, తొందరపాటు వలన మనమే నష్టపోతాము.

మనం నిజమైన భక్తులమైతే మనం గురువును అడిగేది ఒక్కటే నాకు భక్తి అనే బిక్ష పెట్టమని, అంతకంటే అడిగేది ఏమీ లేదు. నదికి వరద వచ్చినప్పుడు ఆ నదీ ప్రవాహంలో పెద్దపెద్ద వృక్షాలు, దుంగలు గడ్డిపరక కొట్టుకొని వెళ్ళిపోయినట్లుగా ఎలా కొట్టుకొనిపోతాయో అలాగ ఈశ్వరుని పట్ల, గురువుపట్ల మనకు నిజమైన భక్తి కుదిరితే ఆ భక్తి ప్రవాహంలో మనలో ఉన్న బలహీనతలనే దుంగలు, వాసనలు అనే బండరాళ్ళు బయటకు కొట్టుకొనిపోయి, కాలిబూడిద అయిపోతాయి. మెరకనున్న నీరు పల్లానికి ఎంత సహజంగా వస్తుందో అంత సహజంగా మన ప్రయత్నం లేకుండా మన ఇంద్రియాలు, మనస్సు ఈశ్వరుడివైపుకు ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటే మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. భౌతిక ప్రేమలలో తల్లిప్రేమ గొప్పది కాని గురువుప్రేమ అంతకంటే గొప్పది. ఒకోసారి మీతో కఠినంగా మాట్లాడవచ్చు, ఒకోసారి మాట్లాడక పోవచ్చు, అలాగని మామూలు మనిషిని చూసినట్లుగా గురువును చూడకూడదు. మిమ్మల్ని ఎలా బాగుచేయాలి అని గురువు చూస్తాడు. అంతకంటే ఇంకొక అభిప్రాయం ఉండదు. తను ఏ శాంతిని, సుఖాన్ని పొందుతున్నాడో, తను ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆస్థితిని మీరు పొందేవరకు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, ఈలోపుగా మీ దేహం చనిపోయినా మీరు ఎక్కడ ఉన్నారో చూసి అక్కడకు వచ్చి ఆయన మీద మీకు ప్రేమ కలిగేటట్లు ఆయనే చేసుకొని మిమ్మల్ని ఉద్ధరిస్తాడు, తరింపజేస్తాడు, వాడే గురువు. గురువు మీద ప్రేమ కలగటం మీరు అనుకొన్నంత తేలిక కాదు. నాకు సంబంధించినంత వరకు రమణభగవాన్‌తో నాకు జన్మాంతర అనుబంధం లేదు అనుకోండి, రమణభగవాన్ నన్ను స్వీకరించి ఉండకపోతే చాలామంది గురువులను, మతాలను మార్చి ఉండేవారము. నీకు స్పష్టత లేనప్పుడు, ఏది రైట్‌పాత్ ఏది రాంగ్‌పాత్ అని నీకు

తెలియనప్పుడు సహజంగా తప్పటడుగులు వేస్తాము. మనలను ఎవరైనా విమర్శించారు అనుకోండి, మర్చిపోతే ఏమీ లేదు. భగవంతుడిని, గురువును మనస్సులో పెట్టుకోకుండా వారు తిట్టారు, వీరు కొట్టారు, వారు అలా అన్నారు, వీరు ఇలా అన్నారు అని అనుకొంటూ ఉంటే చైన్ రియాక్షన్ వచ్చేస్తుంది. మనిషి పాడైపోవటానికి చైన్ రియాక్షన్ కారణం. కక్షలు, విరోధాలు ఇవిఅన్నీ మనం కల్పించుకొన్నవే, మర్చిపోతే ఏమీలేదు. రావణాసురుడు మరణించాక సీతమ్మతో ఆంజనేయస్వామి అంటాడు ఇక్కడ నిన్ను చాలామంది బాధలు పెట్టారు, ఎవరో చెప్ప వారిని శిక్షించి వస్తాను అంటాడు. అప్పడు సీతమ్మ ఏమి చెప్పింది అంటే ఈ సృష్టిలో కోట్లాదిమంది జనంలో చిన్న తప్ప కూడా చేయని మనిషిని ఒకడిని చూపించు అంది సీతమ్మ. మన పని ఏదో మనం చూసుకొని వెళ్ళిపోదాము. కక్షలు, కార్పణ్యాలు అని వెళితే ఇది చైన్‌రియాక్షన్‌కు కారణం అవుతుంది అని సీతమ్మ చెప్పింది. గురువు అంటే ఒక వ్యక్తికాదు, గురువు దేహరహితుడు, గురువు లోకరహితుడు, ఆయన మనోరహితుడు. వాడికి ఒక లోకం అంటూలేదు, వాడు శరీరంలో ఉన్నా శరీరమాత్రుడు కాదు. గురువు యొక్క అనుగ్రహం పొందటానికే గురుపూర్ణిమ మహోత్సవాలు ఏర్పాటు చేసారు. నన్ను చాలామంది పట్టుకొంటామని వస్తున్నారు, పట్టుకోకపోయిన ఫరవాలేదు, పట్టుకొంటామని చెప్పి పడగొడుతున్నారు అన్నారు భగవాన్. గురువు అనుగ్రహస్వరూపుడు, నిజంగా వాడిని పడగొట్టినా అక్కడ అనుగ్రహిస్తూనే ఉంటాడు. ఎందుచేతనంటే గురువు దగ్గర అనుగ్రహం తప్పించి ఇంకోటి లేదు.

మీరు హిమాలయాలలో తపస్సు చేసారా, ఏమి సాధన చేసారు అని నన్ను అడుగుతూ ఉంటారు. మాకు ఏదైనా జ్ఞానం వచ్చింది అంటే, ఏదో నాలుగు మాటలు చెప్పగలుగుతున్నాము అంటే, హృదయంలో ఉన్న నిజం తాలుక ఎరుక కొంచం అయినా మాకు ఉంది అంటే అది గురువు అనుగ్రహమేకాని మా సాధనా ఫలితం కాదు. మేము కష్టపడి సాధనలు చేసింది ఏమీ లేదు. మమ్మల్ని కరెక్టుపాత్‌లో పెట్టి, హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా చూసి, మేము వందమంది విరోధుల మధ్యలో ఉన్నా పతనం అవ్వకుండా చూసేది గురువే. నేను మిమ్మల్ని ఎంత స్పష్టంగా చూస్తున్నానో, మీరు నన్ను ఎంత స్పష్టంగా చూస్తున్నారో గురువు యొక్క రక్షణ కూడా మాకు అంత స్పష్టంగా తెలుస్తూ ఉంటుంది. నేను రమణమహర్షిగారి గురించి ఏదో చదివి ఆయన భక్తుడిని అవ్వటంకాదు, ఏదో పెద్దలు చెపుతూ ఉంటే విని ఆయన భక్తుడిని అవ్వటం కాదు, అది జన్మాంతర అనుబంధం అలా గెంటుకొంటూ వచ్చింది అంతేగాని ఇందులో ఆయనకు మాకు మధ్యవర్తులు అంటూ ఎవరూ లేరు. ఆయన అంతట ఆయన నాకు ఎరుకలోనికి వచ్చే వరకు, ఆయన అంతట ఆయన తెలియబడేవరకూ ఎవరి ద్వారా కూడా కనీసం ఆయన పేరు

కూడా నేను వినలేదు, టీచింగ్ మాట వదిలెయ్యండి. అది జన్మాంతర అనుబంధం. అదే భగవాన్ అనేవారు ఏ సంబంధం వలన మనం ఇక్కడ కలుసుకున్నామో ఆ సంబంధం మనలను మరొకచోట కలపదా అనేవారు, అంటే కలిపే తీరుతుంది. దేశంలో వందకోట్లమంది జనం ఉన్నారు. వంద కోట్లమంది నా దగ్గరకు వచ్చారా? రాలేదు, నావారే నా దగ్గరకు వచ్చారు. మనం ఎవరికి తోచిన పనులు వారు చేసుకొంటున్నాము కాని చెడ్డ ఎక్కడ ఉంది అంటే గుర్తింపులు కోరుకుంటున్నాము. అందుచేత జీవితంలో ఫెయిల్ అవుతున్నాము. ఎవరో పళ్ళు తెచ్చారు అనుకోండి, అక్కడ బల్లమీద పెట్టండి అంటే పెట్టరు, నా చేతికి ఇస్తేనేగాని వారికి సంతృప్తి అవ్వదు. నేను నాన్నగారికి పండు ఇచ్చాను అనే గుర్తింపు కావాలి, వాడు పండు ఇస్తున్నట్లు నేను చూడటం ఏమిటి? అంతర్యామి చూస్తున్నాడు కదా, నేను ఎవడిని గుర్తించటానికి. వాడు పండు ఇస్తున్నట్లు నేను చూడలేదు అనుకోండి, ఈ మాంసపు కళ్ళు చూడటం ఎందుకు? జ్ఞాననేత్రం చూస్తోంది కదా. ఈ భక్తులు కూడా ఎలా ఉన్నారు అంటే వారి మాటలు మనం వినలేము. రమణమహర్షి అరుణాచలం ఎందుకు వచ్చాడు అంటే ఇక్కడ పెద్ద ఆశ్రమం కట్టుకోవచ్చు, అభివృద్ధిలోనికి రావచ్చు అని ప్లాన్ చేసుకొని వచ్చాడు అంటున్నారు. వారిని ఇంక ఆ భగవంతుడే రక్షించాలిగాని మనం ఏమీ చేయలేము. ఆయన అక్కడకు వచ్చిన వెంటనే గోచీ పెట్టుకున్నాడు, ఆశ్రమం పెట్టాక కూడా గోచీతోనే ఉన్నాడు, ఇవన్నీ మధ్యలో వచ్చాయి అంతే. మీరు అరుణాచలం ఎందుకు వచ్చారో ఆ పని చూసుకొని వెళ్ళిపోండి అనేవారు భగవాన్. ఇప్పుడు మీరు జిన్నూరు వచ్చారు. మీరు ఏ పని మీద ఇక్కడకు వచ్చారో ఆ పని చూసుకొని వెళ్ళిపోవాలి అంతేగాని జిన్నూరులో ఎంతమంది జనాభా ఉన్నారు, జిన్నూరుకు ఆయకట్ట ఎంత ఉంది అని ఇటువంటి గొడవలలోనికి వెళితే ఇదంతా వచ్చిన పని మర్చిపోవటం. ఇటువంటి గొడవలు అన్నీ మీకు ఎందుకు. లోపల మాధుర్యం ఎలా ఉంటుందో, మంచితనం ఎలా ఉంటుందో తెలియనివాడికి బుద్ధిసూక్ష్మతలేని వాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? లోపల ప్రిపరేషన్ లేనప్పుడు, అర్హత లేనప్పుడు కృష్ణుడు చిన్ననాటి స్నేహితుడికి మోక్షం ఇవ్వాలని ప్రయత్నం చేసినా ఇవ్వలేకపోయాడు. ఇవన్నీ వ్యాసుడు ఎందుకు చెప్పాడు అంటే అక్కడ కృష్ణుడి స్నేహితుడే కాదు, ఇప్పుడు మనలో అటువంటి వారు చాలా మంది ఉన్నారు.

దుఃఖానికి బాహ్యంగా కనబడే కారణాలు అన్నీ నూటికి నూరుశాతం అబద్ధం అని భగవాన్ చెప్పారు. ఫలానా కారణం వలన నాకు దుఃఖం వస్తోంది అని అంటాము దీనికి భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే అటువంటి కారణాలే మిగతావారికి కూడా ఉంటే మరి వారికి ఎందుకు దుఃఖం రావటం లేదు. మేము ఆర్థికంగా ఇబ్బంది పడుతున్నాము అంటారు. మీకంటే ఆర్థికంగా ఇబ్బంది పడుతూ శాంతిగా ఉండేవారు ఉన్నారు, మరి వారికి ఎందుకు

దుఃఖం రావటం లేదు. అంటే దుఃఖం అనే దుంప, అశాంతి అనే దుంప నీలో ఎంతకాలం అయితే ఎండదో, నీకు బాహ్యపరిస్థితులు నూటికి నూరు పాళ్ళు బాగున్నా నిన్ను అశాంతి విడిచిపెట్టదు, దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. ఆ దుంప బయట లేదు, అది నీ లోపలే ఉంది. అది ఎక్కడ ఉందో తెలుసుకొని దానిని తొలగించు కోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మనం గుర్తింపులు కోరతాము అనుకోండి, మనం ఏ నేనును అయితే తొలగించుకోవాలను కొంటున్నామో ఆ నేను పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. గుర్తింపులు కోరుకోవటం, ఎదుటి వారు మన గురించి మంచిగా చెప్పకోవాలనుకోవటం ఈ బాపతు జనానికి సాధన చేసినా వారికి పెరిగేది అజ్ఞానమే కాని జ్ఞానం రాదు. నీ లోపల ఏమి జరుగుతోందో చూసుకోకుండా, నీ మానసిక ఆరోగ్యం చూసుకోకుండా, నీ బుద్ధి ఎలా పని చేస్తోందో చూసుకోకుండా ఎదుటివారు నిన్ను బుద్ధిమంతుడు అని అనుకోవటం వలన నీకు ఏమి కలిసి వస్తుంది. నీకు ఇంటి దగ్గర తినటానికి తిండిలేదు, ఊరిలో అందరూ నిన్ను కుబేరుడు అంటే ఏమిటి ప్రయోజనం, ఆ పనికిరాని మాటలు ఎందుకు. మనం గురువును పట్టుకొంటాము అనుకోండి, గంటకు ఒక రకంగా ఉంటాము. కాని ఆయన మనలను పట్టుకొంటే ఇంక ఏమీ అక్కరలేదు. మనలను ఆయన ప్రేమిస్తాడు, మనకోసం పనిచేస్తాడు, మన చేత సాధన చేయిస్తాడు, ఎప్పడు మనలను జ్ఞానంతో అలంకరించాలో ఆయనే ముహూర్తం పెట్టుకొంటాడు, ఆయన కనుక మనలను పట్టుకొంటే అన్నీ ఆయనే చూసుకొంటాడు. మన సాధన కేవలం పూజకు, జపానికి పరిమితం అవ్వకూడదు. భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన అవకాశములన్నింటిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. మీ ప్రవర్తనను మీరు సరిచేసుకోవాలి. మనిషి ఎలా సుఖపడతాడు అని యక్షుడు ధర్మరాజును అడిగాడు. ధర్మరాజు ఏమని చెప్పాడు అంటే నీ డబ్బునుబట్టి, ఐశ్వర్యాన్ని బట్టి నీకు సుఖం, శాంతి రాదు. దైనందిన జీవితంలో నీ ప్రవర్తనను బట్టి శాంతి, ఆనందం వస్తాయిగాని బాహ్యపరిస్థితుల వలన నీకు సుఖం, శాంతి రాదు అని ధర్మరాజు చెప్పాడు. శరీరం మరణించాక మన చదువులు, ఐశ్వర్యాలు ఏవీ మన కూడా రాదు మన ప్రవర్తన మన కూడా వచ్చేస్తుంది.

ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు. ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు. ఎప్పడూ ఏదైతే లేదో అది ఉందని అనుకొంటున్నావు. దానిని త్యాగం చేస్తే చాలు నువ్వు అమృతత్వానికి వారసుడవు అవుతావు. నువ్వు కల్పించుకొన్న విషయాలను త్యాగం చేస్తే చాలు. లౌకిక విద్యలన్నింటికీ గురువులు కావాలి మరి సత్యవిద్యకు గురువు లేకుండా ఎలా సాధ్యం. గురువు అంటే తను ఏదైతే చెపుతున్నాడో దాని తాలుక అనుభవం ఉండాలి, ఆ వస్తువై చెప్పాలి, అప్పడు ఎంతోకొంత క్లారిటీ ఉంటుంది. మనకు క్లారిటీ రాదు అనుకోండి కోటి జన్మలు ఎత్తినా కన్ఫ్యూజన్ తప్పదు. అసలు మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళాలో మీకు

తెలియదు, అది గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఒకోసారి మీ జీవితంలో అనేక మలుపులు తిప్పవచ్చు, అది కూడా మీ మంచి కోసమే చేస్తాడు. మనకు జీవితంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి, ఏది జరిగినా అది మన మంచి కోసమే జరుగుతోంది అనుకొన్నప్పుడు ఇంక నీకు అశాంతి రాదు. చాలామంది మంచిపనులు కూడా పుణ్యం వస్తుంది అంటేనే చేస్తారు, లేకపోతే చేయరు. గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే బుద్ధిమంతుడు ఈ లోకంలో పాపాన్ని ఎలా వదిలించుకొంటాడో, పుణ్యాన్ని కూడా అలా వదిలించుకొంటాడు. వాడు పుణ్యకార్యాలు చేయడు అని కాదు, నేను పుణ్యం చేసాను అనే బుద్ధిని ఈ భూమి మీద వదిలేసి శుభ్రంగా స్నానంచేసి వెళ్ళిపోతాడు. ఎందుచేతనంటే నేను పుణ్యం చేసాను అనే భావన ఉంటే దాని వలన కొన్ని లక్షల జన్మలు వస్తాయి. మీరు ఈ శరీరంతో ఏ పని చేసినా దానితోటి తాదాత్మ్యం చెందకండి అంటున్నారు భగవాన్. శరీరంతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నారు అనుకోండి, దేహాభిమానం పెరిగిపోతుంది, దేహబుద్ధి పెరిగిపోతుంది, దేహబుద్ధి ఉన్నంతకాలం మీకు ఆత్మబుద్ధి రాదు, మిమ్మల్ని అశాంతి విడిచిపెట్టదు. దేహగతమైన నేను మనలను మాయ చేస్తుంది. నువ్వు ఒడ్డుకు వచ్చేసావు, నీకు జ్ఞానం వచ్చేసింది, ఇంక నీకు సాధన ఎందుకు అంటుంది, ఇలా చెప్పి మనలను పాడు చేస్తుంది. అందుచేత మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి, దాని వాండరింగ్స్ అన్నీ మనం గమనిస్తూ ఉండాలి. గురువు అంటే ఎవడో పరాయివాడు కాదు. మనం భగవంతుడిని ఆరాధించగా ఆరాధించగా, ఆయనను ధ్యానించగా ధ్యానించగా, ఆయనకోసం తపించగా తపించగా ఆయనే మనకోసం ఒక శరీరం ధరించి వస్తాడు. వాడే గురువు. మనం మంచిపనులు చేసినా ఇతరుల అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచటానికి చేయకూడదు, అంతర్యామి యొక్క అనుగ్రహం పొందటానికి మంచి పనులు చేయాలి, అప్పుడు ఆయన అనుగ్రహం మనకు దొరుకుతుంది.

దేహప్రారబ్ధంలో మంచి వస్తూ ఉంటుంది, చెడ్డ వస్తూ ఉంటుంది. ఏదో ఒకటి ఎదురవుతుంది, ఇటువంటి తలంపులు వస్తున్నాయి ఏమిటి అని ఒకోసారి మనకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. పూర్వజన్మ సంస్కారాలనుబట్టి అటువంటి వాసనలు రావచ్చు, ఆ వాసనలను బలవంతంగా గెంటేయ టానికి చూడకండి, వాటినుండి పారిపోవటానికి ప్రయత్నం చేయకండి. ఇటువంటి వాసనలు వస్తున్నాయి ఏమిటి అని మీరు కంగారుపడకుండా, వాటిని క్లోజ్‌గా చూస్తూ వాటిని పరిశీలనలో పెట్టండి, అప్పుడు అవి నెమ్మదిగా పల్చబడి రాలిపోతాయి, అంతేగాని మీరు కంగారుపడి పారిపోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తే మిమ్మల్ని తరుముకొంటూ వస్తాయి. సర్జరీ చేసేటప్పుడు కూడా మత్తు మందు ఎక్కిందో లేదో అని డాక్టరు చూసుకొంటాడు. ఒకటి, రెండు అని లెక్క పెట్టమంటాడు, రాజుగారు మీకు పొలం ఎంత ఉంది, పిల్లలు ఎంతమంది

అని ఇలా అడుగుతాడు. ఈ గొడవలు అన్నీ డాక్టరుగారికి ఎందుకు? మీకు మత్తు ఎక్కేవరకు ఇలా ఏవో మాట్లాడుతూ ఉంటాడు, మత్తు ఎక్కాక ఆయన చేసే సర్జరీ ఏదో చేస్తాడు. గురువు కూడా అంతే. గురువు మీతోటి పరిచయం పెంచుకొంటాడు, మీ పిల్లలు బాగున్నారా అంటాడు, మీరు భోజనం చేసారా అని అడుగుతాడు. ఇలా మీతో మాట్లాడుతూ, ఏ బలహీనతల వలన మీకు ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా వ్యక్తం కావటంలేదో చూసుకొని ఆ బలహీనతలను తొలగిస్తాడు, వాడు గురువు. ఏవైనా బలహీనతలు మరల రిపీట్ అయ్యే అవకాశం ఉంటే తలుపు సందున పెట్టి నొక్కి మరల ఆ బలహీనత రిపీట్ అవ్వకుండా చూస్తాడు. ముగింపులేని ఆనందం, ముగింపు లేని శాంతిలో మిమ్మల్ని ఓలలాడించేవరకూ విడిచిపెట్టడు, వాడు గురువు. ముగింపులేని ఆనందం, శాంతి మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు అనవసరంగా వ్యర్థమైన మాటలతో, వ్యర్థమైన ఆలోచనలతో ఎన్ని జీవితాలు ఇలా పాడుచేసుకొన్నామో కదా అని మీకు అనిపిస్తుంది. దురదృష్టవశాత్తు మనం చెడు స్నేహాలలో పడితే వెయ్యిజన్మలు నరకం చూస్తాము. మధ్వాచార్యులవారు చెప్పిన ఒక వాక్యం నా గుండెకు పట్టేసింది. ఆయన ఏమనిచెప్పారు అంటే నీకు దుష్టసాంగత్యం తప్పదు అనుకో దుష్టసాంగత్యం చేసి వందజన్మలు పాడుచేసుకొనే బదులు పులి నోట్లో నీ తలకాయపెట్టు అని చెప్పారు. వందజన్మలు నరకం అనుభవించే బదులు పోతే ఈజన్మ ఒకటి పోతుంది అన్నారు. హోలీకంపెనీ యొక్క విలువ అసలు మనకు తెలియటం లేదు. ఏదైనా ఒక వస్తువు యొక్క విలువ మనకు తెలుస్తూఉంటే దానిని సంపాదించుకోవాలని అనిపిస్తుంది, అసలు దానివిలువే మనకు తెలియటంలేదు ఇంకదానిని సంపాదించుకోవాలనే తలంపు ఏమి కలుగుతుంది. నిన్ను ఎక్కడికి తీసుకొనివెళ్ళాలో, నీ జీవితాన్ని ఎక్కడ ఎలా మలుపు తిప్పాలో ఆయనే చూసుకొంటాడు. ముందు మర్యాదగా చెపుతాడు, మీకు అర్థమవ్వకపోతే, మీరు వినకపోతే మొట్టికాయలు మొడతాడు, అవసరమైతే కాళ్ళతోటి తన్నుతాడు, ఆయన ఏది చేసినా అది అంతా కూడా ఆయన అనగ్రహమే అని గ్రహించినవారు ధన్యులు.

మన మనస్సు స్వాధీనంలో ఉండటం లేదు ఏమిటి, ఇలా అయిపోతున్నాము ఏమిటి అని కంగారు పడకండి. గురువు మీద ప్రేమ, భక్తి, విశ్వాసం అలా నిలబెట్టుకోండి, చేయవలసింది అంతా ఆయనే చేసేస్తాడు. మేము సాధన చేసేస్తున్నాము అని గర్వపడకండి. రూపాయికి వంద పైసలు అయితే మీరు చేసే సాధన ఒక పైసా విలువ చేస్తుంది. మిగతా 99 పైసలు గురువే. మీ సాధనలో గురువు యొక్క పాత్ర అత్యంత ప్రధానమైనది. మీరు కంగారుపడుతున్నారు అని ఆయన కంగారుపడడు. మిమ్మల్ని నెమ్మదిగా ప్రిపేర్ చేస్తాడు. మీరు డిజర్వ్ అయినప్పడు మీకు జ్ఞానం ఇవ్వటానికి ఒక్క క్షణం కూడా వెయిట్ చెయ్యడు. మనగురించి గురువుకు

ఏమీ తెలియదు అనుకోవద్దు. ఆయన మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయన దగ్గర కూర్చొంటే మన జీవితాలు అన్నీ తెరవబడిన పుస్తకాలు వంటివి. మన గురించి మనకంటే గురువుకు ఎక్కువ తెలుసు, అది మర్చిపోకూడదు. మనలో ఫలానా వాసన ఉంది అని నోటితో చెప్పడు. ఆ వాసన ఉందని మనకు తెలియజేసి, దానిని ఇష్టంగా అనుభవించేలాగ చేసి దానిని బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేస్తాడు, వాడు గురువు. గురువు సర్వజ్ఞుడు, సర్వాంతర్యామి, సర్వశక్తిమంతుడు. నీవు బ్రహ్మంలో ఐక్యం అయ్యేవరకు గురువు నిన్ను విడిచిపెట్టడు. బంధువులు స్నేహితులు నిన్ను విడిచిపెట్టేస్తారు గాని గురువు నిన్ను విడిచిపెట్టడు. నీకు బ్రహ్మానుభవం కలుగకుండా ఏ బలహీనతలు అయితే ఆటంకాలుగా ఉన్నాయో చూసుకొని ఆ బలహీనతలను అన్నీ ఒక్కసారి తియ్యడు, నువ్వు తట్టుకోవాలి కదా. ఒకదాని తరువాత ఒకటి బయటకు లాగి ఆ బలహీనతలన్నింటినీ కాల్చి బూడిద చేసి నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అందులో నిన్ను ఐక్యం చేసేవరకూ నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాడు, వేటాడుతూ ఉంటాడు. వేటగాడు జంతువును ఎలా వేటాడుతూ ఉంటాడో నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగేవరకూ అలాగ గురువు నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాడు. వేటాడటం అంటే నీ అజ్ఞానాన్ని వేటాడతాడు, అది బయటకు పోకుండా నువ్వు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందలేవు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-08-2007, తాడేపల్లిగూడెం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ ప్రపంచం అనేది ఒక నాటకశాల. ఈ నాటకశాలలో అనేకమంది అనేక పాత్రలు ధరిస్తారు. కొంతమంది రాజుపాత్ర, కొంతమంది మంత్రి పాత్ర, కొంతమంది నౌకరు పాత్ర ఇలా అనేకమంది అనేక పాత్రలు ధరిస్తారు. ఈ పాత్రలు అన్నీ అబద్దాలే. ఆ స్టేజిమీద ఉన్నంతసేపు ఆ పాత్రలు నిజం, స్టేజిమీద నుండి దిగిన తరువాత అది నిజం కాదు. మనకు అర్థమైనా, అర్థంకాకపోయినా అది అంతే. అయితే సహృదయం ఉన్న వారికి, పుణ్యబలం ఉన్న వారికి, సద్బుద్ధి ఉన్నవారికి ఈ సబ్జక్టు అర్థమవుతుంది. ఈ నాటకంలో ఎవరిపాత్ర వారు పోషిస్తారు. ఆ పాత్ర పోషించటం అయిపోయిన వెంటనే ఈ నాటకంలోనికి ఎవడైతే ఈ జీవుడిని పంపాడో ఆ ఈశ్వరుడే మరల వెనక్కి తీసేసుకొంటాడు. అయితే ఈ ఆట అంతా అబద్ధమే, ఇది అంతా భగవంతుడి యొక్క లీల. జయం, అపజయం అనేది మన చేతిలో లేదు. అది పూర్వజన్మ సుకృతాన్ని బట్టి, దైవనిర్ణయాన్ని బట్టి ఉంటుంది కాని కేవలం మన తెలివితేటల మీద ఆధారపడిలేదు. చదువు, సంపాదన ఇవి అన్నీ కూడా అంతే. జయం వచ్చినప్పుడు పొంగిపోవద్దు, అపజయం వచ్చినప్పుడు కుంగిపోవద్దు అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. ఇవి రెండూ నిజం